

Diu l'article 26 (bis)...

«...que en un cas de compromís (bis), el califa pot, si cal, refregar-se l'engonal i passar-se pels dallonses totes les lleis del país». Fa anys que sabem que les lletres de les cançons de la Trinca són ben vidents. Fins i tot amb "Califa" van predir l'aplicació lliure d'un article comodí: el 155.

L'article 155, dos paràgrafs de la Constitució del 1978, en principi hauria de servir per demanar comptes a qualsevol autonomia que ells considerin que no segueix les obligacions de la mateixa Constitució. Però és un article no desenvolupat i que ha donat ales a aplicar-lo contra Catalunya, a pleret.

De fet, cada mes es redacta un document en què es recullen totes les implicacions negatives de l'aplicació que n'ha fet el Gobierno. Cessament del Govern, poder controlat del Parlament, paralització de projectes, retards en aplicació de programes de salut, retards en el finançament del tercer sector, tancament d'acords amb escoles de l'Opus, espoliació d'obres d'art, tancament de delegacions exteriors de la Generalitat, pèrdua de control dels Mossos, retallada de subvencions als mitjans de comunicació digitals, congelació de diverses partides, ofec econòmic de TV3, amenaces a la immersió lingüística...

Tot allò que somiaven de feia anys i que, per la fina pàtina democràtica que amagava el règim del 78, no havien gosat implementar. El «a por ellos» del les «Fuerzas y cuerpos de Seguridad del Estado» i del cap de l'Estat i comandament suprem de les Forces Armades, Felip VI, han donat ales a una aplicació discutible de la Justícia, a la persecució del qualsevol independentista i a una permissivitat absoluta a les accions violentes dels ultres, sobretot al Principat. A tall d'exemple, fins a 33 jutjats de Catalunya tenen causes obertes contra catalans, segons el 324. Avui mateix, l'alcalde de Badalona recriminava a la ministra Dolors Montserrat que no perjudiquin més la ciutadania de forma indiscriminada tal i com s'està fent.

Tot això fa que el Gobierno estigui protagonitzant una involució de l'Estat de dret, vist amb displicència per la majoria de la ciutadania i de l'esquerra espanyola, que està convertint Espanya en un estat amb retrocessos en matèria de drets humans, tal i com ja avançava el Síndic de Greuges en el [document de l'abril del 2017](#).

